

lig til at dække Gælden. Efter de Oplysninger, som foreligger for mig, og som er Resultatet af et Samarbejde mellem Nationalbanken og Statistisk Departement, vil dette Beløb kunne tilvejebringes allerede i Løbet af dette og det kommende Finansaar, saaledes at man til enhver Tid vil kunne have Beløbet liggende rede til Udbetaling, naar det maa anses hensigtsmæssigst, og senest inden Betalingsfristens Udløb, nemlig 1929.

Sveriges Riksbanks Tilbud gælder kun indtil den 16. Februar, saa jeg vil meget bede om, at Sagen maa blive fremmet saa hurtigt, at Overenskomsten kan blive tiltraadt inden denne Dato.

Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslaget til det høje Tings Velvillie.

Nørskov: I Tilslutning til den højtærede Finansministers udførlige Redegørelse for Ændringsforslaget skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse her i Tinget.

Hauge: Det er jo et meget vigtigt Ændringsforslag, den højtærede Finansminister har stillet. Det gaar ud paa intet mindre end at optage et Statslaan i Sveriges Riksbank til Dækning af Riksbankens Tilgodehavende hos den danske Stat for den Konventionsskilleløb, som vi skal betale efter svensk Kronkurs i Henhold til Møntkonventionen af 1873. Det fremgaar klart og tydeligt af det Ændringsforslag, den højtærede Finansminister har stillet, at det drejer sig om et Statslaan. Vi udsteder $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Statsgældsbeviser paa indtil 10 Mill. svenske Kroner. Det er meget rigtigt, som den højtærede Finansminister siger, at Renten $4\frac{1}{2}$ pCt. ikke er høj, men man maa huske paa, at det er svenske Kroner, der skal forrentes, og at Kursen i Øjeblikket er en saadan, at Renten, naar Beløbet omregnes til dansk Mønt, bliver meget mere end $4\frac{1}{2}$ pCt. Det, vi forskriver os for, er 10 Mill. svenske Kroner. Det er i Øjeblikket 16—17 Mill. danske Kroner, der skal tilbagebetales senest om 5 Aar. Fordelen ved den Ordning, som den højtærede Finansminister her foreslaar, er jo denne, at man kan udskyde Betalingen til Sverige for den os præsenterede danske Mønt, som vi i Henhold til Møntkonventionen er pligtige at indløse med Hovedmønt, ikke blot af Forskelskursen, men af hele Konventionsmøntens Beløb. Men der kan ogsaa være en Fare ved det. Vi undgaar i Øjeblikket det Tab, som er at notere, men ingen kan

dog vide, hvorledes Forholdet vil blive frem i Tiden. Det kan blive en Fordel; hvis den danske Kronkurs rettes op, vil det være en Fordel for os, maaske, det beror da meget paa, hvor meget den rettes op; men hvis det gaar den modsatte Vej, saaledes som det gaar i Øjeblikket Dag for Dag, kan det blive dyrere for os langt frem i Tiden at betale det, vi er Sverige skyldige, end at betale i Øjeblikket. Jeg vil haabe, at det første maa blive Tilfældet, at Forholdene vil forme sig saaledes i de kommende Tider, at vi kan komme billigere fra denne Indløsningspligt, end vi vilde kunne i Øjeblikket. Det beror jo paa, om vi er i Stand til at forbedre vor Krones Værdi. Er vi ikke det, bliver det modsatte Tilfældet. Forslaget betyder i Virkeligheden, at vi udskyder Betalingen af en allerede forfalden Post til kommende Aar ved at optage et udenlandsk Statslaan. Det er naturligvis ikke noget særlig stort Beløb, der her er Tale om, men dog et Beløb, man maa regne med. Ellers vilde den højtærede Minister heller ikke have stillet det Ændringsforslag, han nu stiller.

Det er noget usædvanligt, at man vedtager et Statslaan ved et Ændringsforslag til et Lovforslag om noget helt andet mellem dette Lovforslags første og anden Behandling. Det glæder mig imidlertid, at den højtærede Finansminister har udtalt, at han vil anse det for rimeligt, at man ikke skyder Sagen over paa Fremtiden, men har Øje for Betimeligheden af, at den Fortjeneste, der bliver for Statskassen, ved at man giver sig til at udmønte nye Skilleløb, skal henlægges til en særlig Fond, saaledes at man kan opspare noget i den Tid, der nu kommer, indtil Forfaldsdagen oprinder, da vi skal betale den svenske Riksbank det Beløb, vi nu bliver den skyldig. Jeg vil mene, at man bør drage Omsorg for at henlægge et Beløb, der svarer til det, man har gjort Gæld for, og vi ønsker, at Sagen i det hele behandles i et Udvalg. Allerrimeligst vilde det være, at Forslaget om Optagelse af et Statslaan afgøres for sig ved særlig Lov og ikke kædes sammen med andre Love. Jeg ønsker, som sagt, Sagen henvist til et Udvalg. Jeg skal ikke have noget som helst at indvende imod, at dette Udvalg arbejder hurtigt, navnlig med Henblik paa den Udtalelse, den højtærede Finansminister foresatte om, hvor længe den svenske Riksbank er bundet.

Jeg tillader mig at stille Forslag om, at Sagens Behandling standses, og at Lovforslaget, som nu er til anden Be-